

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért termérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számtattatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

S.-a.-Ujhely, május 19.

A zemplénmegyei gazdasági egyesület, — melynek életképességét már már kétségbe vonták — a f. hó 14-én tartott általános kiállítás által fényesen beigazolta azt: hogy hivatásának teljes tudatával bír, s bár működése körében tevékenységét idáig nem is jelezte valami feltünőbb hullámmozgás, de azért nem szunyadt az apathia ölében; zajtalanul épített folytonosan, s mint a korall-szigetek csöndes munkásai, elvégre is fölszínre hozta művét: a fentebb jelzett ált. gazdasági kiállítást.

E sorok írója érdemleges szempontból alig szólhat a dologhoz. Nem is kritikai vizsgálódás vezette az ipar és szorgalom e templomába, de azon jó benyomás hajhászata, mely után mindenki vágyik; azon nemesebb hiúság, mely más művében is mint tükörben, önmagát látja fényeskedni, önkénytelen kiáltva fel a büszkeség érzetében: ez önfajom munkája: az emberé, — n e m z e t e m é!

Bizonyára lesz, aki e kiállítás szakszerű ismertetését avatott tollal fogja megírni, kiemelve mindazon előnyöket, melyeket az a földművelés, marha tenyésztés, általában a gazdasági kultúra üdvös tovább fejlesztése érdekében nyújtott. — Itt csupán felületes körrajzára fogunk szorítkozni s e tekintetben is csak az általános hatás szempontjából készítünk rövidke vázlatot.

A hg. Windisgrätz-féle téres udvar előréseben a gép osztály volt elhelyezve. A nagy számu, körülbelül százra menő mindenféle gazdasági gép tarka csoportja, a belépő közönség figyelmét mindjárt lekötötte. Képvisele voltak: Kühne Ede mosonyi; Brogle Müller budapesti; Lábasi János, csermelyvölgyi gépgyár; Leszih Miksa miskolci, — továbbá Hofherr, ifj. Weil

Mór bécsi; Clayton és Shuttleworth, Bewerley & co. angol gyárosok új és legújabb rendszerű gépekkel. Minden gyárnak volt valami specialitása mely maga köré csoportosította a szakértőket s velők együtt a kíváncsi közönséget is. Itt Olayton és Shuttleworth önérettel ellátott gőzcseplőgépe, amerikai kukorica morzsolója és szénagyűjtője; ott Brogle Müller gyakorlati Trieur-jei; amott Hofherr két lovas járgánya; Leszih Miksa könnyökrendszerű borsajtói; Kühne patent Garret-féle sorvetői sat. mindannyian magukon viselék a különlegesség bélyegét, s élénk eszmecserékre szolgáltatnak alkalmat a gyakorlati gazdák körében.

A géposztályból, a teljesen elkülönített szarvasmarhák, lovak, juhok és sertések osztályaiba jutott a látogató, melyek az udvar szögei irányában lánczolatlan fűződtek egymáshoz köröskörül. És itt valóban alkalma volt gyönyörködni legszebb nemeiben azon hasznos állatoknak, melyek a fajvegyítés által a legkiválóbb előnyöket egyesítik magukban, s tanubizonyosságul szolgálnak arra nézve: hogy a tudomány és szorgalom beavatkozása a természet ősműködésébe, nem merénylet és nem kontárkodás, de titkos erőinek kifürkészése és okszerű felhasználása által, valóságos áldásnak mondható. — Gróf Forgách Kálmán uradalmának kiállításai ez osztályban kétségkívül első helyen állanak. Gyönyörű szép magyar, simenthali s pinczгани szarvasmarhái, rendkívüli izomzatú igás lovai, juhái és sertésain örömmel pihent meg a szem, s a vizsgálódó legott meggyőződött arról: hogy itt egy rendszeres gazdaság productumaival áll szemben. E jó benyomást éreztük megyénk más nagy uradalmi részéről is, melyek mellett azonban a kisebb birtokok termékei sem maradtak árnyban, sőt egyes czikkeknél a verseny éppen

ezek részére hozta meg a méltán kiérdemelt elismerést.

A mezőgazdasági terményeket valamint a házi ipar s általában az ipar czikkeket egy meg lehetős tágas pavillon fogadta magába igen ügyes berendezéssel. Terményeket, tekintettel a fajok sokféleségére, Majláth György uradalma, Rónay Albert, Kun Frigyes, gr. Károlyi Ede, b. Jósika János, s a leleszi prépostság uradalmi állítottak ki leggazdagabban. A házi ipart a zay-ugróczi műmetszészeti, a pozsonyi női, s a somorjai kosárfonoda, mint tanintézetek készítményei képviseltek s általában a közbámulat tárgyaivá váltak. Soóvári Soós Sándor selyem gyártmányai kézzel foghatólag bebizonyították azt: hogy ez iparág kevés buzgalom és fáradság mellett a népek valódi aranybányájává válhatik. Az ungvári kincstári uradalom fagyártmányai, a telkibányi s hollóházi porcelán gyártmányok ez iparágunk szintén szép fejlettségéről nyújtottak tanu bizonyosságot.

De szoljon helyettünk a kiállított tárgyak kitünőségeiről az alábbi sorozat, melyet a díjkiosztási jegyzőkönyvből kivonatolva állítottunk össze, tekintettel a főbb pályanyertesekre, míg jövő számunk a jegyzőkönyvvel együtt részletesen fog róla szólni. A legmagasabb díjakat nyerték:

S z a r v a s m a r h á k n á l:

Gróf Forgách Kálmán, Szmeccsányi János, herceg Windichgrätz Lajos, gróf Andrássy Gyula.

L o v a k n á l:

Harkányi Károly, gróf Andrássy Manó, Lónyay Gábor, gróf Forgách Kálmán, Löherer Andor, Viczmándy Mór.

TÁRCZA.

Az a száraz csipke rózsája...

(Rajz.)

Diszes keretbe foglalva száraz csipkerózság függ íróasztalom fölött. — S valahányszor felé téved tekintetem, mindannyiszor csendes, méla fájdalom hullámoz át lelkemen, megindulástól reszkető szívem úgy el szorul, hogy ki sem tudom mondani.

Ez az egyetlen emlék, a mit tőle bírok. Szegény, szegény szép tót Julia!...

Soha nem láttam igézőbb, kedvesebb tót leányt, mint a szép Julia volt — Hosszu szókés fürtei három ágba fonva, s hátul zöld pántlikával összefűzve majdnem sarkait verdesék; igénytelen s gyermekszerűen mégis oly vonzó arcán többnyire valami sajátos ábrándos mosoly játszadozott; kékes szürke szemében a lefegyverző szelidséggel, szende ártatlansággal párosult elfogulatlan vidorság lakott.

Közel Iglóhoz a „Wenig Bach” mellett legeltette juhait. Midőn pedig a nyáj elhevert: leült a patak alacsony partjára, s még feje fölött hús árnyat tartottak törös fűz lehajló rezgő lombjai; kis napsütötte lábait enyelelve csókdosták a csevegő ezüst fodru habok.

Gyakran órákosszáig ült így, hátával egy redves fűz derekához dölve, tenyerébe hajtott füllel; s nézte, nézte a futó habocskákat, és dalolgatott nekik ködös, boros dalokat, melyektől szinte fáznak a lélek.

Én soha ki nem állhattam a tót nótákat. —

vontatott, siró melódiájuk mindig rosszul hatott reám, csüggetegé, lehangoltá tette kedélyemet. S tudja Isten!... a kis pásztor leány dala mégis úgy behizelegte magát szívembe, mintha ott is vele rokon hang csendült volna meg.

Vajjon mi lehet ezeknek a tartalma, hogy olyan mély érzéssel dudorásza!...

Azt sem hittem, hogy valaha a tót nyelv nem tudása miatt busuljak, s ime nem tudom mit adtam volna érte, ha csak sejtethém vala is a nóták jelentését....

Megkérdeztem tőle.... Nesztelenül huzódtam meg háta megett, nehogy kedvtelésében zavarjam.

Vártam, míg elhallgat.

— Ki vagy te szép leány?... kérdém midőn az ének végső szavai is elhangzának.

Rezzelve szökött fel, mint félnék őzike, midőn a vadász tanyájára lel. Ha hirtelen át nem kapom karcsu derekát ijedtében talán a patakba esik.

— Ki vagy te szép leány?...

Megütödvé nézett szemembe, pirulva hebegett néhány szót, s kibontakozván karjaiból élénk zavarral csapta kezeit pihegő mellére, hol a kigombolódzott piros bőrpruszlika alól, szédítő szépen kandikáltak ki a hófehér kebel nyíló rózsák bimbói. Azután mosolyogva vetette fel ismét szememre.

A pruszlika már zárva volt.

— Valami kérdést intéztem hozzám?

Szomorúan ráztam fejem:

— Nem értem, ... mondjad magyarul...

Felrántotta vállait. — Ezt meg ő nem értette.

Németül szóltam.

Tagadólag intett kezeivel. — Ezt sem érti.

Óh Istenem mit csináljak hát?... Pedig beszélnem kell, beszélni fogok vele... Elmenjek innét, elhagyjam annélkül, hogy legalább nevét hallanám?...

Nem, azt nem teszem, nem tehetem.

Képzelem, mily furcsa lehet, hisz ő is egész lelkéből nevetett hiu törekvéseimen, melyek által akartam szavaimat vele megértetni.

Egy azonban még is sikerült.

Nevét meg mondta:

— Julia.

Tehát ez a keresztneve.... De a vezeték név?...

Ki törődött volna ezzel?...

Lehetne-e más, mint „szép”?...

„Szép Julia”!...

Inkább mást szerettem volna neki mondani és tőle kérdezni. — Tanulni fogok tőle. — Tudnom kell e nyelvet, ha addig élek is... Igazán nem is értem, hogy nem gondoltam erre már előbb. — Hisz ennek a nyelvnek roppant hasznát lehet venni. — Teszem azt utazik az ember. Európa népességének körülbelül kétharmada szlávokból áll: hogy boldogul ezekkel, ha e nyelvet nem beszéli?... Sehogy sem fért a fejembe, hogy ezt a roppant igazságot csupán most birtam belátni....

A városba térve legeslegelső gondom volt tót nyelvtant és szótárt szereznem. — Azzal neki feküdtem a nagy munkának.

E mellett azonban a világért elnem maradtam volna a „Wenig Bach”-ból csak egyetlen délután sem. A szép Julia mindig már távolról integetett felém.

Mosolygó arczal, fúrge lábakkal szaladt előmbe.

— Na, nótá, nótá?... kérdezé sajátosan ellágyított kiejtéssel.

J u h o k n á l:

Gróf Forgách Kálmán, gróf Károlyi Ede, Wladár Kristóf, Mandel Albert, Cseley János, Lónyay Ödön.

S e r t é s e k n é l:

Gróf Forgách Kálmán, gróf Andrássy Gyula, Harkányi Károly.

M a l a c z o k n á l:

Gróf Forgách Kálmán, Kossuth Mihály, Viczmány Ödön, Fráter Sándor.

T e r m é n y e k n é l:

Cseley János, gróf Hadik Barkóczy Ilona, Szerdahelyi Vincze, Rónay Albert, Majláth György, báró Jósika János, Cseley Gyula, Wladár Tamás, Kulin Gyula, Bydeskuty Mihály, Szirmay Tamás, br. Jósika János.

H ü v e l y e s e k n é l:

Vladár Tamásné, gróf Hadik Barkóczy Ilona, leleszi prépostság.

B o r o k n á l:

Gróf Szirmay Ottóné, Dókus József, Dr. Schön Vilmos, Évva András, Polacsek Samu, Lónyay Ödön; nem megyei boroknál: J. Barkács Péterváradról, Wagner fertőtávi borokért; és ujhelyi lakos Stein Benjamin saját készítményü rumért.

G é p e k n é l:

Clayton et Schuttleworth angol cég. Beverley & Comp amerikai cég, Hofherr bécsi cég, Khüne Ede mosonyi cég, Leszih Miksa miskolci cég; Csermelyvölgyi gépgyár, Brogle & Müller pesti cég, Szabó János ujhelyi Gépész, Kotics László ujhelyi kovács és Löherer Andor, egyleti titkár.

H á z i i p a r c z i k k e k n é l:

Zay-ugróci műemlékszerző, Pozsonyi női házi ipar, Ungvári m. k. kincstári uradalom, Somorjai kosárfonoda, Löherer Andorné, Deutsch Józsefné, Carmiol F. 12 éves iskolás fiú, egy papírból készített gőzmozdonyért, Sóvári Sós Sándor selyem hulladékokért és Majer Imre ujhelyi cukrász.

G y á r t m á n y o k n á l:

Hollóházy köedénygyár. (Gróf Károlyi Ede

— Hoztam Julia hoztam...

Iratcsomagot vontam ki zsembemből, s az agg füz árnyában letelepedve, felolvastam neki a papírra hányt sorokat, melyeket aztán együtt énekelgettünk mind addig, míg ő is megtanulta magyarul a tót dalokat.

Mert hát minden délután leszoktam irni kettőt hármat a kis Julius kedvenc dala közzül. Ezeket aztán otthon iszonyu küzdelmek között, gyakran féléjszakákön át vesződvé velök, magyarra tettem át, s ugy hoztam vissza másnap ékes versekbe (?) szedve.

Igy tanultuk aztán meg: én tótul, Julia meg magyarul.

És beszélgettünk együtt a nóták soraiban:

— „Szeretlek én; — adj egy csókot angyalom.”

Kiterjesztém karjaimat, hogy át öleljem.

Evetként szökött fel mellőlem, arcza gyászt öltött magára:

— „Megcsalsz, megcsalsz érzem én azt.”

Megfenyegtetett piczi ujjával.

— „Ég a szivem oltsd el tűzét.”

— „Meglátnak itt a tündérek.”

Kaczagva futott meg előttem.

Én is kaczagtam.

Nevettük ezt a bolondságot.

Ki tartotta volna másnak?

— — — — —

Egy délután nem mentem a szép Julához.

Házigazdám leánya épen ekkor jött haza Pestről, a tanítónő képezdeből. — Illetlen lett volna rögtön elhagynom.

Emma gyönyörű leány volt. — Büszke, kihívó szépség.

Sötét szemeinek egyetlen villanásával térdre parancsolt; fejének egyetlen mozdulatával sem-

tulajdona.) Telkibányai polczelángyár. (Gróf Wal-lisné tulajdona.) Regézi üveggyár. (Herczeg Windischgrätz tulajdona.) Mogyoróskai cémentgyár. (Benzúr Aba tulajdona.) Sátoralja-ujhelyi gőzmalom. Réday Lajos kocsigyártó.

S z á n t á s v e r s e n y n é l:

Lónyay Gábor, Lónyay Ödön, hg. Vindischgrätz Lajos uradalmi tisztsége.

T ö m k e l e g .

Kormányunk tulbőven gondolkodik róla, nehogy — ugy saját, mint a törvényhatóságok és községek tisztviselői a nyugalom lágy vánkossain henylhessenek. Nemcsak ellátja őket — ami hagyján — munkával, — de a rendeleteknek oly özönével árasztja el, milyenről a híres rendeletekkel kormányzott Bach nem is álmodott.

A gombamódra teremt, teremtett törvények és tömegesen alkotott szabályrendeletek egymást váltják s változtatják; ami tegnap még törvény volt, ma már érvényen kívül helyeztetik.

Ezen viszonyok közt az ügykezelés olyanira bonyodalmas és szövevényes, hogy mai napság ugyancsak kevés van, még az értelmiség soraiban is, aki az adó, bélyeg, illeték, díjak, százalékok, — s ahogy az efféléket még számos variációkban nevezik — körüli eljárásra nézve tisztában volna magával, és tudná: hogy minő hatásköre van pl. a kir. adóhivatalnak, községi adópénztárnak, a közigazgatási bizottságnak, pénzügyigazgatásának és adófelügyelőségnek, az adók, illetékek és hasonlókra nézve; nem is említve a vonatkozó anyagi törvényeket s azokat pótló szabályrendeleteket, melyekről azt tartjuk, hogy nincs ember széles e hazában, ki azok tökéletes ismeretével dicsekedhetnék, vagy megtanulni tudná.

Legujabban ismét megörvendeztette. a pénzügyminiszter a nevezett hatóságokat, hivatalokat és közegeket (no meg az adózó közönséget) a készpénzben fizetendő bélyegilletékek, díjak és jogilletékek nyilvántartása, befizetése, beszedése és végrehajtás útján való behajtása körül követendő eljárás szabályozása tárgyában kiadott rendeletével.

mivé tett, s ajkainak egyetlen mosolyával megígéztet.

Hátha még ez ajkak beszéltek?...

Én hallottam azt az ezüstcsengésű hangot...

Láttam azokat a sötéttűzben égő fekete gyémántokat.

És az a hang nekem csengett, és azok a szemek rajtam pihentek.

Hogy mehettem volna innét?...

Napok jöttek, napok mentek, s „Wenig Bach” nem látott engem többet.

De még is.....

Következő vasárnap a katona tisztek mulatságát rendeztek a város fölötti Blamonton. (Blau Mont.)

Természetes, hogy Emma elnem maradhatott, s még természetesebb, hogy nekem a mesebeli sárkány szerepét kelle játszanom.

Kart karba füzve haladtunk fölfelé a kanyargó vadrózsa bokroktól szegélyezett ösvényen.

Mélyen elmerültem gondolataimba, magam sem tudom miért? olyan igen igen elfogult szórakozott valék.

Emma a vidéket kémlelte tekintetével s elragadtatással kiáltott fel:

— Ah! nézze minő szép fehér juhok!...

Valóban szépek voltak. — Békén legelészték a hegyoldalban, mit sem törődve a felülről lezúgó viharos zenével.

Vajjon nem Julia van-e itt?

Szinte szemrehányásként tünt fel, hogy ezt sem tudom.

Ejh! minek jött volna ő ide?...

Pompás viruló csipke bokor mellett haladtunk el.

— Óh be felséges!... Nem szakítana egy rózsát nekem?...

Ezen miniszteri rendeletnek lényeges intézkedése abban összpontosul, hogy említett díjak és illetékek, melyek eddig a kir. adóhivatalnál voltak lefizetendők, ezentul — némely kivétellel — az illető községi pénztáraknál lesznek le-rovandók.

A községi közegek kézbesítik a kir. illetékszabási hivatalok útján hozzájuk érkezett fizetési meghagyásokat, nyilván tartják, átveszik és illetőleg végrehajtás útján behajthatják az e nembeli tartozásokat.

Szintugy ki vannak szabva a kir. adóhivatalnak, a járási szolgabíróknak, az illetékszabási hivatalnak, kir. adófelügyelőnek, a törvényhatóságok közbizottságainak teendőik, kiket a miniszter mind össze kíván működtetni arra nézve, hogy az utolsó hátralékos adóforintot is kisajtolhassa a mindig üres állampénztár számára.

Az eddig is 28 rendű összeírás alapján nem kevesebb, mint 484 rovatban (mely számokba a kis könyvekbe való előírás, lezárás, évnegyedenkénti hátralékkimutatások, adómegintések, zálogolások, végrehajtások és ismét végrehajtások nincsenek is beleszámolva) kezelt adóügy ekként megint nem megvetendő számú lajstrommal és kimutatással gyarapodott, — s ez a többször említett rendelet főérdeme.

Egy másik következménye leend az illető községi adókezelői hivataloknak teendőkkeli tulterhelése, mire nézve — ugy látszik, hogy a miniszteri rendelet nem vetett számot az emberi munkaerő képességével; mert az illető munkával különben is már tulterhelt közegek nem lesznek képesek a paragrafusoknak eleget tenni. Szóval, ezen rendelet is méltán sorakozik pénzügyi törvényeink és szabályrendeleteink rendszertelen tömkelegéhez.

Az adózó nép érdekében óhajtunk kell az ügyvitel ezen ágában működő tisztviselők számának szaporítását; különben ugy járhatunk, mint az adóval (nem ugyan nálunk) szokott történni, hogy már exequálják, mikor még elősincs irva.

K—m.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Az elmúlt héten városunk mozgalmas napokat élt át. A sürgés forgás s a nagyszámmal érkezett

— Ezer örömmel.

Közelebb léptünk.

A bokor megrörrent s tulsó oldalán egy női alak emelkedett fel.

— Istenem Julia!...

A leány, miut röpke pillangó örömiadvá repült mellém.

De hirtelen meglepetve állott meg.

Habozva tett egy lépést hátra felé, éles tekintetét villám sebessen futatta át rajtam, s a karon függő hölgyön.

Arczán élénk fájdalom tükröződött, s futni akart. — Azután mintha valami gondolata támadt volna, elhatározottan lépett a bokorhoz. — Félig száradt virágot szakított le, szótalanul nyújtotta nekem, s ugy tetszett, hogy szemeiben fényes könyremegett.

Öntudatlanul fogadtam el a rózsát; mire gyorsan tovább iramlott s csakhamar eltűnt a csipke és kökény bozótban.

Hosszant néztem utána, s pilláimról is pár köny csep hullott a virágra.

Miért?...

Emma ajkain gunyos mosoly lebegett, karját kivonta az enyimből.

— Lám lám milyen szép ismeretségei vannak!...

— Pásztor leány, párszor találkoztam vele — feleltem tetetett közönnyel, mig arczom lángolt a sértés miatt.

— S talán kedvese is?...

Oh Emma ön nagyon kegyetlen!... Szeret-hetnék e mást mint... .

Szivem nagyot dobbant. — Nem bírtam tovább folytatni. Éreztem, hogy talán nem mondtam volna igazat.

— Na, mert olyan különösen viselte magát

idegenek
vetkező
a hétkö
komor a
gése ma
hoz köt
vidult a
lyogva
velgésé
biztosít
ünnepél
— A b
hol nem
sem, eg
sokakna
verseny
kocsik,
alkalom
s z o k
előadás
tal von
és éppé
dünk
Péchy
zongora
különb
tott kl
végre.
demelt
riton h
kiséret
adott t
s igen
csalt k
Imre s
hogy i
mert a
képsse
— Az
ról, ho
látta k

T
kalmár
„Buffet
érzeke
sitsa
nyezett
kiadási
tartása
lapunk
a fent
kifolyá
e szán
szerve
zönség
nyujtar
egyes
szegőd
alkalm
mind n
napokt
pezé.

az a le
vadt r

teszi:

den vé

A

O

délután

M

talált.

A

rosz se

—

F

dultké

F

bujkált

deztem

—

A

ható a

E

—

I

függ ir

tekinte

hullám

vem u

dani.

idegenek már vasárnap este sejtették: hogy a következő hétfő bizonyos ünnepi szint veendő magára a hétköznapok rendjében. Ugy is lön, s bár az ég komor arczata, s a kavargó fellegek sűrű ptyergése már hajnalban szétmosni látszottak az e nap-hoz kötött reményeket, 10 óra tájon mégis csak kividult az idő, mintegy szeszélyes hölgy, jót mosolygva a töprenkedésen, melyet a komorság szenvedésével imént az embereknek okozott. A jó idő biztosítá a kiállítás sikerét, ez pedig a vele járó ünnepélyesség sorsára volt kedvező befolyással. — A banketten mintegy 140 ember vett részt, hol nem hiányzottak az elmés pohárköszöntések sem, egynek kivételével, mely kétértelműsége miatt sokaknak visszatetszett. — Este 8 órakor a hangverseny színteréhez, a megyeházára robogtak a kocsik, de a terem mindamellét sem telt meg. Ez alkalommal is ott láttuk azokat, akik sohasem szoktak megjelenni ily jótékony czélú előadásokon, s a közfigyelmet éppen távollétük által vonják magukra. Ez már nem újság előttünk és éppen azért nem csodálkozunk; de nem is ütdünk meg rajta. Az előadás kitünően sikerült. Péchy Erzsik a kellő nyugalom és gráciával zongorázta el a Liszt-féle magyar ábrándot; nemkülönben Ruzsicska Kálmán ur is ügyesen választott klasszikus darabjait szép technikával hajtotta végre. A dalárda sok tapsot aratott, de megis érdemelte Évva Kálmánnal együtt, aki kellemes bariton hangon több magyar népdalt énekelt zenekísérettel. A dalárda néhány tagja által előadott török imában Törzsök Gyula aratta a babért s igen sok zajos „csokjassá” és „jassasi”-t csalt ki a halgatóságtól — magyar nyelven. Szabó Imre szavallatával derült hangulatot idézett elő, s hogy hosszú volt a költemény, az ő szerencséje, mert a jó hangulat is tovább tartott és szavallati képessége iránt keletkezett jó véleményt megerősíté. — Az előadást szokás szerint táncz követte, melyről, hogy kedélyesen, folyt le a piros hajnal, mely látta kimultát, tehet legelfogadhatóbb tanúságot.

Tisztelet a nőknek! A gazdasági kiállítás alkalmával, a helybeli árvák fölsegelésére rendezett „Buffet”, melynek kezdetben az indokolatlan érzékenykedés aképen állott útjába: hogy meghiusítsa — 410 forint körüli bruttó bevételt eredményezett, melyből, ha a száz egynehány frtra rugó kiadási költségek levonatnak, 10—12 árvának fenntartása darab időre ismét biztosítva lesz. Jövő lapunk tüzetes számadást fog hozni e dologról, s a fent jelzett eredmény csupán magán értesülésünk kifolyásul tekinthető. — Mielőtt azonban bezárnók e számadást, már is kötelességünknek tartjuk a szenvedő emberiség sorsát részvétellel kíséző közönség nevében nyilvános köszönetet és elismerést nyújtani azon tisztelt női körnek, melynek minden egyes tagja a nemes ügy fáradszatos tényezőjévé szegődött, s nemcsak tapintatosan választá meg az alkalmat czéljának kivételére nézve, de egyszersmind növelte is fényét azon ünnepélynek, mely e napokban megyénk értelmiségének gyupontját képezé. — Fölemlithetnénk ez alkalomból több kedé-

az a leány. — Aztán tudja-e mit jelent az a hervadt rózsza?...

— Nem, azt nem tudom.

— Ezeknek a pásztoroknak a nyelvén azt teszi: meghalok miattad....

Hideg borzadály futott végig rajtam. — Minden vér szívemre tolt.

— Miket beszélt Emma? ... hebegém.

Az a mosoly ismét megjelent ajkain.

Oh Istenem mennyi kint szenvedtem át e délután!

Másnap a felkelő nap már a patak mellett talált.

A nyáj ott legelt, de egy fiu őrzete alatt.

— Hol van Júla? ... riadtam a gyerekre rossz sejtelenmtől elfogódva.

— Estve nem jött haza a nyájjal.

— Nem ment?

Fejem szédült, szívem kinosan sajgott. — Bódultként rohantam tovább.

Bejártam a szomszéd falvakat. — Napokig bujkáltam az erdőket, hegyszakadékokat. Megkérdeztem minden járó-kelőt:

— Nem látta-e a „szép Julát”?

Az emberek összenéztek, vállat vontak.

Hány leányt hívnak Julának s hány mondható azok között szépnek!...

— És én más nevét nem ismertem!

Diszes keretbe foglalva száraz csipkerózsa függ íróasztalom fölött. S valahányszor felé téved tekintetem, mindannyiszor csendes, méla fájdalom hullámszik át lelkemen, megindulástól reszkető szívem úgy elszorol, hogy ki sem tudom mondani.

DEÁK ELEK.

lyes esetet és gentlemani vonást, melyek jelentékenyen fokozták a jövedelmet, — de hallgatunk, mert a rossz akarat itt is csak a foltokat keresné a ragyogó nap felületén; a pókként mérgét szivná ki azon virágnak, melyből a méh színmezét gyűjtöget. Hallgatunk arról is: miként és mily arányban gyűlt össze a kiszolgáltatót étel- és italneműek egy része, nehogy mérlegre vetessék az adakozás nagysága; miután meg van írva: hogy ép oly elismerés illeti azt, aki egy kis pénzzel járul a nyomor enyhítésére, mint aki százakat dob a koldus perselyébe. Az a kis pénz ép oly becsület bir mint ez, főképp ha mindenét képezi az áldozónak. Tehát még egyszer és százszor is; „Ehret die Frauen!”

A s.-a.-ujhelyi önkéntes tűzoltó-egylet folyó évi május 13-án tartott rendes közgyűlésén a tisztviselők megválasztása következőleg történt: Elnökül: Bydeskuthy Sándor; I-ső titkárnak: Hornyay Kálmán; II-od titkárnak: Kiss Ödön; Orvosokká: Dr. Schön Vilmos és Deutsch Ferenc; Ügyvédé: Isépi István; Pénztárnokká: Stich Lajos; I-ső szertárnokká: Herz A. II-od szertárnokká: Fuchsz; Építészé: Lang Nándor; Gépészé: Balogh Béla; Számvizsgáló tagokká: Szentgyörgyi Vilmos, Székely Imre és Reichard Lajos közfelkiáltással; választmányi tagokká, elnöki előterjesztés folytán a pártoló tagok közül: Mezössy Menyhért, id. Farkas Lajos, Stuller Antal, Jelenek Á. Friedliber A. és Korstein Ignác; a működő tagok közül: Szentgyörgyi Vilmos, Farkas Bertalan, Lefkovic Ignác, Vályi Sámuel, Volf Dávid és Schvarcz M. közmegegyezéssel választattak meg. Ugyanez alkalommal adá be Hornyay Kálmán az egylet titkára, a múlt évről titkári jelentését, s ugyancsak a közgyűlésen felmerült többféle indítványokra hozott határozatok közt az is kimondatott: hogy a „tűzoltó egylet” az irányában tapasztalt jótékonyaságokért gr. Valliszné, ő mágának a városi hatóságnak, a s.-a.-ujhelyi takarékpénztár, terménytőzsde, hitelbank és polgári takarékpénztárak jegyzőkönyvileg elismerését nyilváníttandja, s ennek közlése tekintetéből nevezetteknek a közgyűlés kivonatatos jegyzőkönyve megküldendő. — Ugyan ekkor az egylet Vallis grófnot védnökönjeül választotta.

Érdekes lelet. Megyénkbeli Véke községben, Szmracsányi János ur Kis-Ráska nevű pusztáján, egy paraszt asszony ásás közben egy Mátyás-korabeli igen szép teljes épségű aranyat talált. A pénz egyik oldalán a bold. szüz Mária képe látható ezen körirattal: „Mathias D. G. R. Ungariae” alatta a Mátyásbeli hollóval. — A másik oldalon sz. László király teljes épségében kivehető képe látszik, egyik kezében bárdal, s a másikban az arany almát tartva, ezen körirattal: „S. Ladislaus Rex.” — Ez aranyat — mint tudjuk — főt. Desseffy Sándor pataki plebános ur magához váltotta: hogy vele a felső magyarországi muzeum pénzügyteményét gazdagítsa.

Nyilatkozat. A szerencsi „veggyár és pálinkafőzde” felrobbanása tárgyában írott közleményem valódiságát igazolandja a már megejtett, s mielőbb nyilvánosságra hozandó nyomozat eredménye. — Dönt — a resultatum. Névem: Oláh Andor joggyakornok.

A magyar kisbirtokosok hitelügyének szervezése már csak rövid idő kérdése: A kormány mult hó 17-én tartott minisztertanácsi ülésén elintézte a kis birtokosok orsz. földhitelegyesületét létesítő bizottságnak legutóbbi fölterjesztését és a létesítő-bizottság ennek alapján e hó 7-én gróf Festetics Pál elnöke alatt tartott értekezletén kimondta, hogy mulhatatlanul hozzáfog terve kivételéhez és már legközelebb megindítandja az országos mozgalmat alapítvány-gyűjtés czéljából. A min. leiratból kiemeljük a következő lényegesebb pontokat: A kormány 500,000 frtnyi összeggel belép az egyesület alapító-tagjai sorába. Ez összeg első felét — 250,000 frtot — befizeti, mihelyt az alapszabályok értelmében kívánt 500,000 frtnyi összeg magánalapítók részéről jegyezve lesz, a másik felét pedig amaz arányban amint magánalapítók 500,000 frton felül is tesznek jegyzéseket, illetőleg befizetéseket. A kormány által adandó összeg kamatmentes. Az egyesület központja számára kilátásba helyezett kiváltságok kiterjesztetnek annak összes szövetséges mezőgazdasági-előlegegyleteire. A folyószámlai adósságot a központi egyesület s egyletei egymás közt jelzálogi fedezet nélkül is gyakorolhatják, ha egyébként elég biztosság forog fenn. Az alapító tagok, az alapítványaik be nem fizetett részéről kiállított kötvényeiket fél-bélyeg és illeték-mentesség élvezésével táblázathatják be, hogy így az áldozat, melyet a tervezett közintézmény érdekében hoznak, ez által is csökkentesék. (N.)

A halottkémlés szabályozása ügyében a belügyminiszter egy újabb pót rendelete által intézke-

dik akként, hogy az eddigi kimutatásokon kívül még a közegészségi szempontból fontosabb halálok is előtűntetve legyenek. Hogy eziránt a megkívántó egyöntetűség elérhető legyen, e czélból rovatos kimutatási minta közöltetett a törvényhatóságokkal, melynek kitöltése a halottkémlés dolga leendő. Oly betegségek, illetőleg halálokoknál, melyek részint nem orvosok által is nehézség nélkül felismerhetők, részint pedig a halott hozzátartozóinak kikérdezése által megállapíthatók — a nem orvosi halottkémlés is kitölthetik, hogy minél több adat legyen gyűjtendő. Kétség merülvén fel továbbá aziránt, vajjon a halva szülöttek felveendő-e az összes halálozási számba vagy sem? Erre nézve a belügyminiszter rendeli, hogy az újszülött halottaknál mindenkor arra legyen figyelem, nem jött-e a gyermek élve a világra?

Megjelent s beküldetett hozzánk: „A magyar központi kiállítási bizottság felhívása a hazai közönséghez az 1878. évi párisi közkiállításra vonatkozólag.” A 4 lapra terjedő felhívás előbb előadja azon nagy hasznát, a mit hazánk nyerni fog akkor, ha e közkiállításon résztvesz; mert míg egyrészt — szól a felhívás — alkalmunk nyílik kifelé megismertetni a magyar termelvényeket, a magyar ipart és művészetet és a magyar szellem fejlődését: addig itthon tökesíthetjük azon roppant horderejű tanulmányokat, a melyeket minden téren szerezhettünk. Második részében a felhívásnak azon tanács van adva, hogy a kiállításban résztvenni szándékozók a gyakorlati működést tartsák szemelőtt, arra igyekezzenek, miszerint iparunknak s gazdaságunknak életrevalóságát, — gyakorlati értékét és használhatóságát ismertessék meg a nagy világgal. Végre tudatja a bizottság, hogy a kiállítandó tárgyak bejelentésére végső határidőül f. évi június 15-ike tűzött ki. Felvilágosítások s értesítések szereshetők az orsz. központi biz. irodájában (harminczad u. 3. sz.) továbbá — a többek közt — a „Kassán” alakult „vidéki bizottságnál.

Magyarország és Nagyvilág legutóbbi száma következő tartalommal jelent meg Szöveg: Pluviale-csat. — A nyelvek. Költ. (Palóczy Lipót.) — Rajzok a vasuti életből. VI. A háboru szolgálataiban. (Wachtel Károly.) — Budapest török vendégei. — Károly romániai fejedeleme. — Képek az Al-Dunáról. — Bakay Nándor. — Fővárosi tárcza-level: Állatkerti sétá. (Porzó.) — Színházak. (Nemo.) Egy boldogtalan története. Jack. Regény. (Daudet Alfonz.) (XVIII. folyt.) — Különlék. — Sakkfeladvány. — Szórejtvény. — Szerk. üzenetek. Rajzok: Pluviale-csat. — Budapest török vendégei. — Bakay Nándor. — Képek az Al-Dunáról: Katonai őrállomás a dunai szorosban. Őrház a szirt tetején. Galambócz vár romjai. Traján útja. — Károly román fejedeleme

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTHELEMÉR.

Mattoni-féle
BUDAI
KIRÁLY-
KESERÜVIZ
MATTONI és WILLE, BUDAPESTEN
budai keserűsforrásoknál tulajdonosok.

Kir szabada- dalmazott

AZIENDA ASSICURATRICE

első és legrégebb biztosító-intézet az osztrák-magyar birodalomban, fenáll 1822-ik év óta, biztosítéki tőke 12 millió.

Felhívás jégbiztosításra.

A jégkarak elleni biztosítás időszaka közelitvén, bátorodik az alábbirt főügynökség a t. közönséget az általa képviselt intézet használatára e biztosítási ágban is ezennel tisztelettel felhívni.

Az Azienda fennállása óta e társaság a biztosító közönség igényei készséges teljesítését tűzte ki feladatául, ugyszinte minden igazságos követeléseknek a díjak olcsóságában, a biztosítási feltételek szabadelvűségében, pontos kártérítésben mindig oly módon felelt meg, mint azt csupán egy valóban szilárd intézet tenni képes.

A mellett az Azienda díjai **jelentékenyen csaknem általában 25%-al olcsóbbak** mint minden más biztosító intézetéi, így a biztosító közönségnek azon kettős előny nyújtatik, hogy egy már 55 év óta a közbizalom által hordozott biztosító intézetnél biztosíthat, mindazon előnyökben részesítve, melyeket más versenytársak nyújtanak.

Miután a díjfizetés ugyan az marad, akár most akár későbbben történik a biztosítás, a biztosítónak csak is saját érdekében fekszik, azt mielőbb megkötni, s így a biztosítás érvényre jutásával a legelső jégverésnél kárpótlási jogát élvezni.

Eziránt valamint tűz- és életbiztosításokat illető közelebbi felvilágosítással készséggel szolgál.

A kir. szabadalmazott

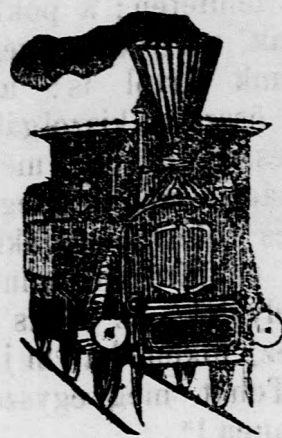
Azienda Assicuratrice főügynöksége,

K. Keresztesy Lajosnál

S.-a.-Ujhelyben, főügynöki helyiség Láczy — előbb Szakácsy-féle ház, I. emelet, ó-hid utcában.

Ügynökök legelőnyösebb feltételek mellett alkalmaztatnak.

Első
gácsor-
vasut

magyar-
szági

Hirdetmény.

Az 1877. évi májushó 24-ével az első magyar-gácsországi vasut, a cs. k. Dniester-és a cs. k. Tarnow-leluchowi államvasut vonalain az 1876. évi szeptemberhó 1-étől fogva érvényes általános díjszabásokhoz kiadott I. számú pótlék lép érvénybe, mely különféle helyreigazításokon és osztályozási változtatásokon kívül, továbbá még azon határozmányt is foglalja magában, hogy a Tarnow-leluchowi államvasuton üresen visszamenő petróleumhordók díjmentesen továbbíttatnak.

E pótlék példányai a fentebbi vonalak állomásaiban, szintugy az első magyar-gácsországi vasut Bécsben, IX. Kolingasse 15. szám alatt levő igazgatósági helyiségében betekintés végett készen tartatnak.

Bécs, 1877. év május havában.

Az igazgatóság.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

Hölgyeknek

ajánlható az általános
elismertetett és hivatalosan megvizsgált
ártalmatlan valódi

RAVISSANTE.

du dr. Lejosse

à Paris.

Ezen világhírű és felülmulhatlan bőrszépítő szer pillanat alatt a legszebb, legtermészetesebb ifjú arczsinat idézi elő, a bőrt fehériti, frissíti és finomítja, a lég behatásától védelmezi, eltávolít legrovidebb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orvörösséget s a bőr minden tisztátlanságait s a rizsport, valamint minden kendőzöszert fölslegessé tesz.

Nagy eredeti párisi üvegtok frt 2.50.
Kis " " " frt 1.50.

Kapható valódi minőségben
Sátoralja-Ujhelyben: **PINTÉR FERENCZ**
ur gyógyszerüzében.

Vidéki megrendeléseket pontosan teljesít
SCHWARZ HENRIK
központi szétküldési raktára
BUDAPEST.
Mária-Valeria utca 9. sz.

Legújabb

izlésű látogató-jegyek mindenféle alakban,

irott vagy

A „Zemplén“ könyvnyomdája,
mely a legújabb metszetű be-
tűkkel van felszerelve;

az előrehaladt izlésnek megfelelőleg
készít mindennemű nyomtatványt:

Látogató-jegyeket,
báli meghívókat stb.

színes alapnyomatokkal
vagy anélkül a legjutányosabb áron.

☛ Vidéki megrendelések 24
óra alatt teljesítetnek.

betűk.

betűkkel jutányos áron mellett készít

nyomatott